

2020

10

Du har gjort mig ambivalent.

Du har fått mig att tvivla.

Du har skadat och fullkomligt bränt

Du har fortsatt fått mig att lida

Du har åsamkat mig total misär

Du har skadat mitt inre väsen

Du har fått mig att tappa amper

Du har inte ens en roll i pjäsen

Varför ger du inte bara in,

tar för dig av hela världen?

Varför är du inte ett med ditt skinn,

älskar och njuter av färden?

Vad gömmer sig bakom ljusblått skimmer,

vilka gränser ruvar du på?

Vad är det ditt hjärta förnimmer,

vad är det du tror dig ej förmå?

Om du blått såg det jag ser,

om du bara hade låtit det gå.

Om du bara hade gett det jag ger,

om du bara hade kunnat förstå.

Det finns inget kvar att ge,

du har sått ditt sista frö.

Det finns inget kvar att se,

låt mig få leva eller låt mig få dö.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tAsta med Poeter.se id #167655 innehar upphovsrätten